

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyně Mgr. Barborou Berkovou ve věci

žalobce: **Ing. M. M.**
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

za účasti: **Česká průmyslová zdravotní pojišťovna, IČO 47672234**
sídlem Jeremenkova 161/11, 703 00 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 6. 2024, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A) Vymezení věci

1. Statutární město Olomouc, Komise pro projednávání přestupků (dále „Komise“) rozhodnutím ze dne 11. 3. 2024 uznala žalobce vinným spácháním přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, spočívajícího v úmyslném ublížení na zdraví jinému, za který uložila žalobci pokutu ve výši 4 000 Kč, povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč, a dále povinnost nahradit škodu poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně ve výši 10 220 Kč a poškozené H. S. ve výši 150 Kč.

2. Skutek je ve výroku rozhodnutí Komise popsán tak, že žalobce dne 22. 5. 2022 v době od 12:44 do 12:46 hodin v Olomouci na ulici P., na oplocené předzahrádce domu č. X, po vzájemné slovní rozeprě a poté, co odhrnul volně stojící pletivový plot výšky 180 cm a vstoupil ze své předzahrádky na předzahrádku H. S., tuto chytil za vlasy, škubnul s ní a následně ji udeřil dlaní do oblasti pravého oka a poté se pokusil silným úchytem její pravé ruky tuto ruku vytočit, což se mu nepodařilo díky tomu, že se začala bránit, čímž jí způsobil podvrtnutí krční páteře, pohmoždění pravého předloktí s podkožním krevním výronem a podkožní krevní výron pravé paže, přičemž během incidentu byl H. S. roztržen zlatý řetízek, čímž jí byla způsobena škoda poškozením ve výši 150 Kč.
3. Žalovaný v záhlaví specifikovaným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí Komise potvrdil.

B) Shrnutí obsahu podání účastníků

Žaloba

4. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného. Uvedl, že přestupek nespáchal.
5. Nejprve žalobce popsal genezi vztahů se sousedy S. a jejich sporu o stavbu plotu mezi předzahrádkami jejich domů, jež vyústily v událost ze dne 22.5. 2022. Uvedl, že stavbu plotu započal dne 21. 5. 2022 připevněním pletiva ke stávajícímu sloupu držícímu vstupní branku. Následujícího dne na opačné straně nového plotu zakopal kovový sloupek, aby na něj mohl upevnit opačný konec pletiva, které stálo smotané v roli pracovní opřené o sousedův dům. Při této práci jej nejprve slovně napadl L. S. vulgárními urážkami, na které žalobce nereagoval, a poté smyšlenou záminkou o poškození drenáže. Krátce nato jej napadla H. S. fyzicky, a to tak, že na něj převrhla nedokončenou část plotu opřenou o dům, poté vstoupila na pozemek žalobce, začala jej fackovat a škrábat do obličeje a do ramen. Po chvíli se k ní přidal i L. S., který tloukl žalobce pěstmi. Žalobci se podařilo vyvléct z jejich držení, utéct zpět na svůj pozemek a zvednout povalené pletivo. Krátce nato přijela policie, vše zdokumentovala, avšak z přestupku obvinila jeho, ačkoli byl napadeným, ne agresorem.
6. Žalobní body uplatnil žalobce formou námitek k jednotlivým větám z odůvodnění napadeného rozhodnutí. Shrnout je lze tak, že odůvodnění rozhodnutí žalovaného obsahuje nepravdivá a nelogická tvrzení a že skutkový stav nebyl řádně zjištěn, resp. o něm přetrvávala řada důvodných pochybností. Pro závěr, kdo koho napadl, vycházely správní orgány podle žalobce jen z výpovědi manželů S., zatímco výpověď žalobce a důkazy svědčící o pravdivosti jeho tvrzení pominuly. Žalovaný přitom nesprávně vyhodnotil věrohodnost svědka L. S., který jednak incident přímo neviděl, byl silně opilý a také mohl krýt sám sebe, neboť se následně fyzické konfrontace sám zúčastnil. Dále podle žalobce žalovaný nesprávně interpretoval závěry znaleckého posudku, z něhož vyplývá, že způsob vzniku poranění H. S. nelze jednoznačně určit, a také ignoroval zjištění znalce, že poškozená trpěla výrazným odvápněním krční páteře, takže si poranění mohla zapříčinit i sama prudším pohybem hlavou. Tahání za vlasy poškozené kromě jejího tvrzení nic jiného nenasvědčuje. Také žalobce žalovanému vytkl, že odmítl provést znalecké zkoumání jeho poranění, čímž porušil jeho právo na ochranu zdraví. Škrábání H. S. a převržení plotu na žalobce nebyly podle něj obrannými reakcemi, ale útočnými akty, které následovaly poté, co se H. S. nepodařilo žalobce odradit od stavební činnosti slovně.

Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, odkázal na napadené rozhodnutí a zopakoval jeho závěry.

Replika žalobce a další jeho podání

8. V replice žalobce uvedl, že z hlediska posuzování, jak došlo ke vzniku incidentu, je klíčový zachycený stav pletiva před a po incidentu, který odpovídá jeho konzistentnímu tvrzení, že pletivo na něj shodila H. S. Ta naopak svá tvrzení o manipulaci žalobce s pletivem měnila, přičemž ani jedno z jejích tvrzení nebylo proveditelné. Taktéž L. S. podle žalobce vypovídal rozporně a z okna kuchyně rozhodně nemohl incident vidět. Dále žalobce roztrídil svá dosavadní tvrzení a důkazy na ty, které vyvracejí tvrzení poškozené, že ji žalobce tahal za vlasy, neutrální a ty, které svědčí o tom, že naopak H. S. napadla žalobce.
9. V dalším podání žalobce nad rámec již uvedeného zdůraznil, že žalovaný nesprávně interpretoval lékařské zprávy, neboť v nich zachycené údaje o anamnéze, které sděluje sám pacient, považoval za popis objektivního stavu. Jediný objektivní důkaz je podle žalobce znalecký posudek, který ale jeho vinu zpochybnil a nikoli potvrdil, přičemž znalec uvedl, že anamnéza neodpovídá objektivnímu vyšetření.

Jednání soudu

10. Při jednání soudu setrval žalobce na žalobních tvrzeních. Správní orgány podle něj nepřihlédly k logickým argumentům, které jim předestřel. Žalovaný podle něj zjevně zamítl odvolání automaticky, aniž se věci řádně zabýval. Žalovaný se jednání nezúčastnil.

C) Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
12. V řízení o přestupku musí správní orgán postupovat tak, aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád). Povinnost zjišťovat skutkový stav tak leží vždy na správním orgánu, bez zřetele na to, zda jde o objasňování skutkových okolností svědčících ve prospěch, či v neprospěch obviněného. Pokud existuje rozumná pochybnost, tzn. ne zcela nepravděpodobná možnost, že deliktního jednání se dopustil někdo jiný než obviněný z přestupku, resp. že se skutek vůbec nestal, nelze obviněného za přestupek postihnout. Opačný postup porušuje zásadu *in dubio pro reo* [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 24. 5. 2006, č. j. 2 As 46/2005-55, či usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68, č. 3014/2014 Sb. NSS].
13. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil následující. Přestupek, za nějž byl žalobce potrestán, byl nejdříve kvalifikován jako přestupek proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích a přestupek proti majetku podle § 8 odst. 1 písm. a) bod 4 téhož zákona. Následně zahájila policie vůči žalobci úkony trestního řízení a věc posuzovala jako přečin ublížení na zdraví podle 146 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, a přečin porušování domovní svobody podle 178 odst. 1 trestního zákoníku. Ve věci podali vysvětlení žalobce a manželé S., dále byly opatřeny lékařské zprávy o zdravotním stavu H. S. a zpracován znalecký posudek MUDr. P. Š., Ph.D., z oboru zdravotnictví. Jelikož policie dospěla k závěru, že v posuzovaném případě chybí potřebná míra společenské škodlivosti podle § 12 odst. 2 trestního zákoníku, odevzdala věc k projednání přestupku.

14. Následně došlo ke změně právní kvalifikace, a to pouze na přestupek podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích. V rámci správního řízení zaslali vyjádření žalobce a H. S., a konalo se i ústní jednání za přítomnosti žalobce a manželů S. Následně vydala Komise rozhodnutí, v němž vycházela z podkladů nashromážděných jak policií při provádění úkonů trestního řízení, tak i ve správním řízení, a dospěla k závěru, že zranění H. S. neodpovídají popisu incidentu vyličeného žalobcem, jednání žalobce bylo úmyslné a toto jednání by nebylo adekvátní reakcí ani pokud by jej H. S. slovně provokovala. Žalobce podal odvolání.
15. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že byl bez důvodných pochybností prokázán způsob, rozsah i místo napadení H. S. Skutečnost, že žalobce H. S. chytil za vlasy a škulbl do strany, vyplývá podle žalovaného i z výpovědi L. S. Způsob manipulace s pletivem označil za nerozhodný. Závěr znalce o mechanismu podvrtnutí páteře nelze podle žalovaného interpretovat izolovaně, nýbrž s přihlédnutím k dalším podkladům. Žalovaný nepřijal tvrzení žalobce, že pouze odrážel útoky manželů S., neboť tomu podle něj neodpovídala zranění H. S. Použití zásady *in dubio pro reo* žalovaný vyloučil, neboť podle něj nepřetrvaly důvodné pochybnosti o skutkovém stavu.
16. Krajský soud uvádí, že v dané věci proti sobě od počátku stály dvě odlišné skutkové verze. Komise i žalovaný však podle krajského soudu dostatečně a přesvědčivě zdůvodnili, proč se přiklonili k popisu skutku H. S., a naopak odmítli skutkovou verzi žalobce.
17. Klíčovým důkazem vedle výpovědi poškozené byl zejména znalecký posudek č. 626/72/2022 ze dne 7. 9. 2022, zpracovaný znalcem MUDr. Š., Ph.D. na podkladě četných lékařských zpráv, jakož i výpovědi žalobce a H. S. Z tohoto posudku vyplývá, že H. S. utrpěla lehká poranění, a to podvrtnutí páteře – poranění při zvláštním tělesném stavu poraněné, při obecném onemocnění, a to degenerativních změnách krční páteře, dále pohmoždění pravého předloktí v podkožním krevním výronem a podkožní krevní výron pravé paže. Tato poranění vyhodnotil znalec jako lehká, a dále se vyjádřil k době a způsobu léčení, jakož i k omezení žalobkyně na obvyklém způsobu života. Následně se znalec vyjádřil k mechanismu vzniku zjištěných zranění. Za příčinu vzniku pohmožděnin označil tupé násilí nízké intenzity, přičemž přisvědčil, že mechanismem způsobilým ke vzniku pohmožděnin H. S. bylo stisknutí předloktí nebo paže, k čemuž odkázal na lékařskou zprávu popisující drobné podlitiny pravděpodobně od prstů útočníka. Podvrtnutí páteře může podle znalce vzniknout při jakémkoli násilí působícím na hlavu, nebo při prudkém pohybu hlavy, kdy v důsledku akceleračně deceleračních sil dojde k natažení svalů a vazů krční páteře. Dále znalec uvedl, že mechanismem způsobilým ke vzniku podvrtnutí krční páteře je jak škulnutí za vlasy a úder dlaní do obličeje (popis H. S.), tak i vzájemné postrkávání rukama (popis žalobce), přičemž z lékařského hlediska nelze podle znalce rozlišit, který z popisovaných mechanismů vzniku zranění je pravděpodobnější. Dále znalec uvedl, že zjištěné degenerativní změny krční páteře H. S. mají za následek snazší vznik poranění páteře typu podvrtnutí, delší dobu potíží i léčbu.
18. H. S. podle zjištění soudu z obsahu správního spisu konstantně uváděla, že v důsledku sporu o plot došlo dne 22. 5. 2022 mezi ní a žalobcem k slovní rozepři, jež vyústila ve fyzické napadení její osoby žalobcem, který ji chytil za vlasy, a následně s nimi škulbnul do strany, poté ji druhou rukou udeřil do oka a chytil ji za pravou ruku, kterou se snažil vytočit. Tomu se podle svých tvrzení poškozená začala bránit škrábáním do oblasti hlavy žalobce. Shodně se správními orgány tak krajský soud konstatuje, že znalecký posudek uvedená tvrzení H. S. o mechanismu vzniku jejích zranění v průběhu potyčky s žalobcem nijak nezpochybnil, naopak potvrdil, že zjištěná zranění popsanému způsobu útoku odpovídají. Za zpochybnění

výpovědi H. S. nelze podle krajského soudu považovat sdělení znalce, že podvrtnutí krční páteře H. S. mohlo být též následkem jejího vzájemného postrkování s žalobcem. Připuštění možnosti dvou odlišných mechanismů vzniku zranění totiž nelze považovat za zpochybnění jedné či druhé z připuštěných variant. Tento závěr žalobce je nelogický.

19. Uvedl-li žalobce v žalobě, že úchopem pravé ruky nelze způsobit podvrtnutí krční páteře, musí krajský soud oponovat, že popis skutku v rozhodnutí Komise obsahuje vymezení celkového jednání žalobce a všech jeho následků na zdraví H. S., nelze z něj však dovozovat, že měl žalobce právě silným úchytem pravé ruky poškozené způsobit této podvrtnutí krční páteře. Naopak, v odůvodnění rozhodnutí Komise i žalovaného jsou u každého jednoho poranění identifikované konkrétní mechanismy jejich vzniku, přičemž u podvrtnutí krční páteře jde o „škubnutí za vlasy a udeření dlaní do oblasti pravého oka“. Námitka žalobce je tudíž lichá.
20. Dále žalobce označil za důkaz o tom, že k žádnému škubnutí za vlasy nedošlo, že H. S. měla vlasy na fotografiích pořízených policií po činu přiměřené upravené a že jí nebyl žádný vlas vytržen. I v tomto případě jde však podle soudu o úvahu lichou. Z fotografií založených v trestním spise č. 1. 35 krajský soud zjistil, že H. S. měla vlasy ve volném, nikoli hladkém culíku, takže bez dalšího nelze učinit závěr, že ji žalobce za vlasy netahal. A stejně tak absence vytržených vlasů poškozené nijak nevyvrací možnost, že za ně žalobce škubnul. Uchopí-li totiž útočník vlasy ve větším objemu, např. za culík, není nutné, aby v případě škubnutí došlo k vytržení vlasů. Skutečnost, že vlasatá část hlavy byla bez poranění nikdo nezpochybňuje a ani takovéto poranění hlavy nebylo žalobci kladeno za vinu. Správní orgány uvěřily popisu incidentu H. S., přičemž vycházely jak z jejích vyjádření, tak z vyjádření L. S., přičemž jejich tvrzení o tom, jak poranění vznikla, odpovídají poraněním zjištěným. Dovolává-li se žalobce toho, že „tahání za vlasy“ nebylo podloženo žádnými přímými důkazy, krajský soud k tomu uvádí, že výpověď poškozené je důkazem přímým.
21. Krajský soud dále nesouhlasí s tvrzením žalobce, že ze znaleckého posudku nelze jednoznačně určit způsob vzniku poranění, jelikož H. S. trpěla výrazným odvápněním krční páteře a poranění si mohla způsobit sama. Žalobce podle krajského soudu závěry znaleckého posudku dezinterpretuje. Z tohoto posudku vyplývá pouze to, že pokud by H. S. neměla degenerativní změny krční páteře, nemuselo by k jejímu podvrtnutí vůbec dojít, tj. že v důsledku chronických změn u H. S. byl vznik poranění páteře typu podvrtnutí snazší (jinými slovy dle soudu - H. S. je k takovému poranění náchylnější). To však není totožné se závěrem, který z vyjádření znalce činí žalobce. Znalecký posudek, jak soud uvedl již výše, připustil u podvrtnutí krční páteře H. S. dvě varianty mechanismu vzniku poranění, a to 1) škubnutí za vlasy a úder dlaní do obličeje a 2) vzájemné postrkávání, nicméně po posouzení jednotlivých důkazů ve vzájemné souvislosti dospěly správní orgány k závěru, že předmětné podvrtnutí krční páteře vzniklo právě způsobem 1).
22. Věrohodností L. S. se podle krajského soudu zabýval žalovaný dostatečně, když přisvědčil závěru Komise, že lze výpověď tohoto svědka hodnotit jako věrohodnou i přes zjištění o příbuzenském vztahu s poškozenou, jeho averzi k žalobci i ovlivnění alkoholem. Krajský soud shodně se správními orgány připouští, že jimi uvedené skutečnosti mohly snižovat věrohodnost L. S., resp. jeho výpovědi, nicméně je třeba zdůraznit, že výpověď L. S. nebyla klíčovým důkazním prostředkem, těmi byla výpověď poškozené ve spojení s lékařskými zprávami a znaleckým posudkem. Tvrzení žalobce, že si svědek L. S. kvůli ovlivnění alkoholem nemohl událost pamatovat, je ničím nepodložené a spekulativní. Svědek byl osloven policií hned na místě, kde se k věci vyjádřil (tj. není pravda, že by se L. S. poprvé

vyjádřil k věci až po týdnech – viz úřední záznam ze dne 22. 5. 2022, č. j. X), přičemž soud nepochybuje o tom, že pokud by měla míra svědkem požitého alkoholu fatální důsledky na jeho chování či vyjadřování, nepochybně by tuto skutečnost policie v úředním záznamu uvedla. Pro úplnost soud připomíná, že při podání vysvětlení dne 11. 7. 2022 byl L. S. poučen policií o následcích křivé výpovědi (viz úřední záznam č. j. X), přičemž následně tento uvedl skutečnosti, které nejsou v rozporu ani se skutečnostmi, které L. S. uváděl hned 22. 5. 2022 na místě, ani se skutečnostmi uvedenými jím poté v rámci správního řízení.

23. Dále se krajský soud zabýval tvrzeními žalobce, že L. S. nemohl vidět z okna kuchyně chodník před jejich domem ani samotný konflikt, a dále že byl L. S. přítomen konfliktu až v jeho závěrečné fázi. Zjistil přitom z protokolu ze dne 1. 11. 2023, že L. S. při ústním jednání neuvedl, že by viděl z okna kuchyně chodník, nýbrž uvedl, že měl okno otevřené na větračku a viděl pouze hlavu a horní část trupu, přičemž viděl, jak žalobce s manželkou cloumá, načež vyběhl ven a uviděl, jak žalobce drží H. S. za vlasy, druhou rukou ji držel pod krkem za oděv a cloumal s ní. Takovýto popis jednání žalobce vůči H. S. odpovídá tvrzení L. S., že viděl pouze hlavu a horní část trupu (pohled z vrchu) z okna kuchyně. Skutečnost, že L. S. nebyl přítomen vzniku fyzického konfliktu nikdo nerozporoval, L. S. viděl již probíhající incident. Ani tvrzení žalobce, že výška parapetu je vyšší než H. S. a že před oknem je umístěn velký jídelní stůl, a i proto nemohl L. S. incident vidět, nezpochybňují spáchání přestupku žalobcem, neboť L. S. uvedl, že uvedené jednání viděl i poté, co vyběhl z domu.
24. Dále se žalobce v žalobě i dalších podáních obšírně věnoval otázce stavu pletiva před a po incidentu a zpochybňoval správními orgány uváděnou výšku pletiva 180 cm.
25. Krajský soud však shodně s žalovaným nepovažuje žádnou z těchto skutečností za významnou. Ke stavu pletiva, resp. dokumentace tohoto stavu se vyjádřil žalovaný na str. 8 svého rozhodnutí, na které krajský soud odkazuje. Údaj o výšce plotu, jakož i o tom, že žalobce tento volně stojící pletivový plot odhrnul, je sice součástí popisu skutku, nejde však o popis jeho podstaty, ta tkví v popisu jednání žalobce, v němž bylo shledáno naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích, tj. v tom, že žalobce chytil za vlasy H. S., škube s ní a následně jí udeřil dlaní do oblasti pravého oka, načež se pokusil silným úchytem její pravé ruky tuto vytočit, a tímto jednáním způsobil H. S. ublížení na zdraví, tj. podvrtnutí krční páteře, pohmoždění pravého předloktí s podkožním krevním výronem a podkožní krevní výron pravé paže. Výška plotu ani způsob jeho „odstranění“ z cesty žalobci nejsou součástí skutkové podstaty předmětného přestupku, takže nebyly žalobci kladeny za vinu.
26. K namítanému právu na oplocení pozemku matky žalobce krajský soud uvádí, že stavba plotu byla sice zdrojem konfliktu mezi žalobcem a S. (o čemž není sporu), avšak posuzování toho, zda žalobce měl či neměl právo pozemek oplotit, není předmětem projednávané věci. Zcela mimo předmět přezkumu soudu je tak i žalobcem namítaná neoprávněnost vstupu H. S. na pozemek matky žalobce, neboť i tato otázka je pro posouzení přestupku úmyslného ublížení na zdraví jinému zcela irelevantní.
27. Tvrzení žalobce, že jako přítěžující okolnost bylo Komisí shledáno nereagování žalobce na námitky manželů S., vyvrací obsah rozhodnutí Komise, na jehož str. 9 je výslovně uvedeno, že žádná přítěžující okolnost shledána nebyla a že bylo přihlédnuto k tomu, že žalobce nejevil zájem uhradit škodu H. S. a nebyl nápomocen při dohledání ztracených šperků. Absenci reakce žalobce na námitky S. nebyla žalobci vytknuta.

28. Dovolává-li se žalobce neaplikování zásady *in dubio pro reo*, je nutno uvést, že tato zásada je namísto, pokud správní orgán po vyhodnocení všech v úvahu přicházejících důkazů dospěje k závěru, že není možné se jednoznačně přiklonit k žádné ze dvou rozporných výpovědí nebo k žádné ze skupin odporujících si důkazů, takže zůstávají pochybnosti o tom, jak se skutkový děj odehrál. Pokud však správní orgán po vyhodnocení důkazní situace dospěje k závěru, že jedna z výpovědí nebo jedna ze skupiny výpovědí je pravdivá, že její věrohodnost není ničím zpochybněna (tedy „uvěří jí“) a úvahy vedoucí k tomuto závěru zahrne do odůvodnění svého rozhodnutí, nejsou splněny podmínky pro uplatnění zásady „v pochybnostech ve prospěch obviněného“, neboť správní orgán pochybnosti nemá (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 11. 11. 2002, sp. zn. IV. ÚS 154/02, k použitelnosti trestněprávní judikatury týkající se uvedené zásady v přestupkovém řízení srov. rozsudek NSS ze dne 28. 2. 2014, č. j. 2 As 109/2012-26). Jelikož v posuzované věci pochybnosti ze strany správních orgánů nebyly, nemohly tyto ani aplikovat uvedenou zásadu.
29. Krajský soud dále zdůrazňuje, že předmětem posouzení soudu je zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, které se týkalo výše popsaného deliktního jednání žalobce. Předmětem přezkumu soudu však nebyl postup Policie ČR, či správních orgánů při prošetřování poranění žalobce v oblasti hlavy. V této souvislosti se krajský soud zabýval pouze tím, zda se žalovaný dostatečně a přesvědčivě vypořádal s procesní obranou žalobce spočívající v tvrzení, že žalobce nebyl tím, kdo útočil, nýbrž že se jen bránil útokům H. S. a že mu tato způsobila uvedená poranění. Žalovaný tak podle zjištění soudu učinil tím, že přisvědčil závěru Komise, že se incident odehrál tak, jak jej vylíčila H. S., a naopak shodně s Komisí odmítl tvrzení žalobce, že se jen bránil, přičemž za důkazy svědčící pro tento závěr označil výpověď samotné poškozené, jejího manžela a závěry znaleckého posudku. Existenci krvavých šrámů na těle žalobce žalovaný neopomenul, označil je však na str. 8 napadeného rozhodnutí za důsledek sebeobrany H. S., jež se měla útoku žalobce bránit mácháním rukou a škrábáním.
30. Konečně žalobce se věnoval ve svých podáních také vyjmenovávání argumentů, proč není pravděpodobné, že by byl útočníkem ten, kdo staví plot, a nikoli ten, kdo s jeho stavbou nesouhlasí. K těmto námitkám je však třeba uvést, že správní orgány posuzovaly konkrétní incident a jeho popis zúčastněnými osobami, přičemž své závěry podrobně popsaly. Zda událost odpovídá nejobvyklejšímu či nejpravděpodobnější myslitelnému běhu věcí, nemohl být pro jejich rozhodování jakkoli relevantní a není ani pro soud.

D) Závěr a náklady řízení

31. Jelikož soud shledal všechny žalobní body nedůvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
32. Žalobce dále v replice ze dne 5. 12. 2024 a v doplnění podání ze dne 9. 12. 2024 uvedl tvrzení, která nelze podřadit pod žádnou námitku uvedenou v žalobě, a proto tyto krajský soud vyhodnotil jako nové žalobní body. Jednalo se o tvrzené rozpory v tvrzeních H. S. a L. S., dále o namítanou nesprávnou interpretaci lékařských zpráv žalovaným (vycházení z anamnéz), či tvrzení o tom, že podlitiny H. S. byly shledány až 5 dnů po incidentu. Rozšířit žalobu o další žalobní body podle § 71 odst. 2 s. ř. s. může žalobce jen ve lhůtě pro podání žaloby, a to i v řízení proti rozhodnutí správního orgánu, kterým byl žalobci

uložen správní trest za přestupek (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 18. 2. 2020, č. j. 10 As 156/2018-110). Z obsahu správního spisu vyplynulo, že žalobou napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 28. 6. 2024, takže lhůta pro podání žaloby (a tím i uvedení všech žalobních bodů) podle § 72 odst. 1 s. ř. s. uplynula v souladu s § 40 odst. 1 a 2 s. ř. s. dne 28. 8. 2024. Žalobce nové námitky uplatnil až v prosinci 2024, a proto se jimi krajský soud nezabýval.

33. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo, neboť procesně úspěšnému žalovanému dle obsahu spisu v řízení žádné náklady jdoucí nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.
34. Výrokem III. rozhodl soud o nákladech osoby zúčastněné na řízení, která má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, k čemuž ale v souzené věci nedošlo.

Poučení

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.*

V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, pokud má stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost činí 5 000 Kč a vybírá jej Nejvyšší správní soud.

Olomouc 9. prosince 2025

Mgr. Barbora Berková v. r.
samosoudkyně